

Udskriftsdato: 24. juni 2025 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen (Aktindsigt i ministerkalendere)

Ministerium:

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2009-7650-0006

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen

(Aktindsigt i ministerkalendere)

§ 1

I lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen, som ændret bl.a. ved lov nr. 276 af 13. maj 1998 og senest ved § 5 i lov nr. 552 af 24. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Loven gælder endvidere ikke for sager om førelse af en ministerkalender.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og finder anvendelse på begæringer om aktindsigt, der ikke er truffet afgørelse om inden lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1.	Indledning
2.	Generelt om ministerkalendere
3.	Offentlighedslovens regler på området
4.	Fremmed ret
5.	Justitsministeriets overvejelser
6.	De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
7.	De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
8.	De administrative konsekvenser for borgere
9.	De miljømæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at det i offentlighedslovens § 2, stk. 1, bestemmes, at loven ikke skal gælde for sager om førelse af en ministerkalender. Formålet hermed er at sikre, at ministerkalendere undtages fra retten til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Forslaget fremsættes som led i en politisk aftale, der er indgået den 30. april 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en ny åbenhedsordning om ministres udgifter og aktiviteter.

Der vil som følge af denne åbenhedsordning løbende på internettet blive offentliggjort bagudrettede oplysninger om månedlige repræsentationsudgifter, udgifter til tjenesterejser, modtagne gaver og varetagelsen af officielle repræsentative opgaver, ligesom ordningen vil omfatte en vis fremadrettet information om den kommende måneds officielle aktiviteter.

2. Generelt om ministerkalendere

De ministerkalendere, der føres i de forskellige ministerier, er generelt karakteriseret ved, at kalenderen føres i vedkommende ministersekretariat, og at det foruden ministeren kun er en begrænset kreds af medarbejdere, som har adgang til kalenderen.

Formålet med at føre kalenderen er først og fremmest at sikre ministeren og ministeriet overblik over og konkret viden om, hvilke aktiviteter (møder, rejser og andre arrangementer) ministeren har i den kommende tid. Dette er bl.a. nødvendigt for at kunne planlægge og tage stilling til ministerens deltagelse i andre kommende aktiviteter. Kalenderen bruges i praksis også som påmindelse om, hvilket materiale ministeriet i den kommende tid skal forberede til ministeren, og hvilke aktiviteter medarbejdere i ministeriet skal deltage i sammen med ministeren.

En stor del af oplysningerne i en ministerkalender vil normalt vedrøre ministeraktiviteter. Oplysningerne vil i almindelighed vedrøre karakteren eller indholdet af aktiviteten, tid og sted, deltagerkreds, kontaktperson og kontaktoplysninger mv.

En ministerkalender vil imidlertid også ofte indeholde oplysninger om aktiviteter af partimæssig eller privat karakter. Det vil bl.a. dreje sig om møder med partifæller fra folketingsgruppen, herunder gruppemøder, eller møder med medlemmer af ministerens parti i øvrigt samt deltagelse i arrangementer i valgkredsen eller andre steder planlagt af partiet mv. For så vidt angår de private aktiviteter, vil der f.eks. kunne være tale om frokost- eller middagsaftaler eller andre private aftaler, som f.eks. besøg hos frisør, tandlæge eller læge. Der vil også kunne være oplysninger om ministerens families aktiviteter, herunder f.eks. en oplysning, der skal minde ministeren om, hvad vedkommendes børn skal foretage sig i weekenden.

En væsentlig del af forklaringen på, at en ministerkalender også indeholder oplysninger om aktiviteter af partimæssig eller privat karakter, er, at det erfaringsmæssigt er særdeles uhensigtsmæssigt at føre flere kalendere for én person. Flere kalendere skaber således risiko for, at der placeres mere end én aftale i et tidsrum, eller at aftaler overses, fordi man ikke får konsulteret alle kalendere.

En minister kan derfor – på samme måde som andre personer – have en betydelig interesse i, at der kun føres én kalender. Vedkommende ministerium har også en betydelig interesse i at reducere den nævnte risiko, ligesom oplysninger om aktiviteter af partimæssig eller privat karakter efter omstændighederne kan have betydning for planlægningen af ministeraktiviteter.

3. Offentlighedslovens regler på området

3.1. Offentlighedsloven gælder for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, jf. lovens § 1, stk. 1.

Et ministeriums førelse af en ministerkalender er således omfattet af offentlighedsloven, og der er derfor som udgangspunkt adgang til aktindsigt i en ministerkalender, jf. herved lovens § 4, stk. 1, hvorefter enhver med de undtagelser, der er nævnt i §§ 7-14, kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven er bl.a. en myndigheds interne arbejdsdokumenter, jf. lovens § 7. Efter denne bestemmelse anses som interne arbejdsdokumenter bl.a. dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug.

En ministerkalender er – som beskrevet ovenfor under pkt. 2 – generelt karakteriseret ved, at kalenderen føres i vedkommende ministersekretariat, og at der foruden ministeren kun er en begrænset kreds af medarbejdere, som har adgang til kalenderen. En ministerkalender er således i praksis et internt arbejdsdokument, der efter offentlighedslovens § 7 er undtaget fra aktindsigt.

Oplysninger i dokumenter, som er omfattet af § 7, om faktiske omstændigheder, der er af »væsentlig betydning for sagsforholdet«, skal uanset denne bestemmelse meddeles i overensstemmelse med lovens almindelige regler, jf. herved offentlighedslovens § 11. Oplysninger, som skal udleveres efter § 11, betegnes »ekstraheringspligtige«.

Selv om en oplysning er ekstraheringspligtig, kan en konkret vurdering føre til, at den alligevel kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12 eller § 13. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis oplysningen angår en ministers private forhold (§ 12, stk. 1, nr. 1). Det vil endvidere kunne være nødvendigt af f.eks. sikkerhedsmæssige hensyn at undtage oplysninger om, hvor en minister efter planen opholder sig om en uge (§ 13, stk. 1, nr. 1). Der vil desuden – i helt særlige tilfælde – være mulighed for at undtage oplysninger fra en ministerkalender af hensyn til den politiske beslutningsproces (§ 13, stk. 1, nr. 6).

3.2. Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 30. juni 2003 (som er gengivet i beretningen fra 2003, side 125) udtalt sig om spørgsmålet om aktindsigt i en ministerkalender. Finansministeriet havde i den pågældende sag afslået en journalists ønske om aktindsigt i den daværende finansministers kalender med den begrundelse, at kalenderen var et internt arbejdsdokument, som ikke indeholdt oplysninger, der skulle ekstraheres (og dermed udleveres) efter offentlighedslovens § 11.

Folketingets Ombudsmand udtalte, at kalenderen utvivlsomt var omfattet af offentlighedslovens regler. Ombudsmanden var endvidere enig med Finansministeriet i, at kalenderen var et internt arbejdsdokument. Finansministeriets vurdering af, om kalenderen indeholdt ekstraheringspligtige oplysninger, byggede dog efter ombudsmandens mening på en urigtig retsopfattelse af offentlighedslovens § 11.

I den forbindelse gav ombudsmanden udtryk for, at han var enig i, at der kan være forskel på en oplysnings væsentlighed afhængig af tidspunktet for ansøgningen om aktindsigt. Det var imidlertid ombudsmandens opfattelse, at dette synspunkt ikke var relevant i forhold til den pågældende sag, idet han lagde til grund, at kalenderen også var egnet til at blive brugt bagudrettet som et hjælpemiddel til at huske og i visse tilfælde at dokumentere, at en given aktivitet har fundet sted – for eksempel hvornår en tjenesterejse begyndte og endte, og hvornår et møde blev afholdt mv. »Sagsforholdet« i den konkrete situation var derfor efter ombudsmandens opfattelse førelsen af ministerens kalender, både som fremadrettet og som bagudrettet redskab, og han var derfor ikke enig med Finansministeriet i, at oplysningerne mistede deres betydning for sagsforholdet alene med den begrundelse, at tidspunktet for den pågældende notering passerer.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 4. marts 2009 på ny taget stilling til adgangen til aktindsigt i en ministerkalender. I den pågældende sag havde en journalist klaget over Økonomi- og Erhvervsministeriets delvise afslag på aktindsigt i den tidligere økonomi- og erhvervsministers kalender.

Folketingets Ombudsmand udtalte bl.a., at han på baggrund af ministeriets beskrivelse af, hvordan – og af hvem – kalenderen var blevet ført, var enig i, at kalenderen måtte anses for et internt arbejdsdokument og derfor som udgangspunkt kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 7, nr. 1. Imidlertid fandt Ombudsmanden, at så godt som alle oplysninger i kalenderen, herunder også de oplysninger, som vedrørte ministerens partimæssige og private aktiviteter, var oplysninger om faktiske omstændigheder i offentlighedslovens § 11's forstand.

Folketingets Ombudsmand udtalte endvidere, at alle kalenderens faktuelle oplysninger, herunder også oplysninger om partimæssige og private aktiviteter, efter hans opfattelse burde have været anset for at være dele af sagsforholdet (ministeriets førelse af ministerens kalender) og dermed omfattet af ekstraheringspligten efter § 11.

Udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand kan forstås på den måde, at den bygger på, at alle kalenderens faktuelle oplysninger måtte anses for at have »væsentlig betydning for sagsforholdet«, og at oplysningerne dermed skulle udleveres (medmindre offentlighedslovens § 12 eller § 13 efter en konkret vurdering kunne anvendes). Udtalelsen forholder sig imidlertid ikke udtrykkeligt til væsentlighedsvurderingen, og det giver anledning til tvivl, hvordan udtalelsen skal forstås på dette punkt.

3.3. De forskellige ministerier har generelt fulgt den praksis, at der – medmindre den enkelte oplysning kan undtages efter offentlighedslovens § 12 eller § 13 – gives aktindsigt i de oplysninger i en ministerkalender, som vedrører ministeraktiviteter.

Derimod har praksis hidtil bygget på, at ekstraheringspligten efter offentlighedslovens § 11 ikke på samme måde betyder, at der er aktindsigt i de dele af en ministerkalender, som vedrører partimæssige eller private aktiviteter.

Der er imidlertid opstået usikkerhed om, hvorvidt denne praksis er forenelig med Folketingets Ombudsmands opfattelse af ekstraheringspligtens betydning for aktindsigt i ministerkalendere.

Dette skyldes, at ombudsmandsudtalelsen vedrørende den tidligere økonomi- og erhvervsministers kalender som nævnt i pkt. 3.2 kan forstås på den måde, at alle kalenderens faktuelle oplysninger, herunder også oplysninger om partimæssige og private aktiviteter, efter ombudsmandens opfattelse burde have været anset for at have væsentlig betydning for sagsforholdet, og at oplysningerne dermed som udgangspunkt skulle udleveres.

Som nævnt i pkt. 3.2 giver det anledning til tvivl, hvordan ombudsmandsudtalelsen skal forstås på det ovenfor omtalte punkt, men Justitsministeriet deler i givet fald ikke den beskrevne opfattelse af den praktiske betydning af offentlighedslovens § 11 for aktindsigt i ministerkalendere.

Når det gælder oplysninger i en ministerkalender om partimæssige eller private aktiviteter, vil den vurdering af oplysningernes betydning for sagsforholdet – som efter offentlighedslovens § 11 skal foretages konkret af det enkelte ministerium – således efter Justitsministeriets opfattelse generelt føre til, at oplysningerne i vidt omfang ikke vil skulle udleveres.

Oplysninger i ministerkalenderen om fortidige partimæssige eller private aktiviteter vil således f.eks. ikke (længere) have betydning for at kunne sikre overblikket over, hvilke aktiviteter ministeren har i den kommende tid. Sådanne oplysninger bruges formentlig generelt heller ikke bagudrettet af det enkelte ministerium.

I forhold til oplysninger om fremtidige partimæssige eller private aktiviteter vil det efter Justitsministeriets opfattelse kun være visse former for oplysninger, der har en betydning for det at føre ministerens kalender. Oplysninger om, hvad aktiviteten går ud på, og om deltagerkredsen vil således efter ministeriets opfattelse givetvis kun meget sjældent være ekstraheringspligtige.

Det kan endeligt nævnes, at der – som konsekvens af en beslutning om kun at føre én kalender for ministeren – også vil kunne optræde oplysninger i ministerkalenderen, der ikke på noget tidspunkt har spillet en rolle for ministeriet, men som optræder i kalenderen, f.eks. fordi ministeren (som privatperson) har brug for at blive mindet om, hvad ministerens børn skal foretage sig i weekenden.

4. Fremmed ret

4.1. En ministerkalender vil også i Norge i praksis være et internt arbejdsdokument, der ikke er omfattet af retten til aktindsigt efter den norske offentlighedslov. Den norske offentlighedslov indeholder endvidere ikke en bestemmelse svarende til § 11 i den danske offentlighedslov, der skaber en pligt til at ekstrahere visse oplysninger fra en ministerkalender.

Der er således ikke ret til aktindsigt i ministerkalendere i Norge.

Der har imidlertid i Norge udviklet sig en praksis, hvorefter de enkelte ministerier af egen drift offentliggør visse oplysninger på deres hjemmesider om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i og har planlagt.

4.2. Når det gælder Sverige, er en ministerkalender i praksis ikke anset for en »allmän handling«, og kalenderen er af den grund ikke anset for omfattet af retten til aktindsigt efter den svenske Tryckfrihetsforordning. Det svenske Justitsministerium har endvidere oplyst, at der for nyligt er fremsat begæringer over for en række ministerier om aktindsigt i deres respektive ministerkalendere, og at der endnu ikke er truffet afgørelse om disse begæringer.

Også i Sverige offentliggør de enkelte ministerier på deres hjemmesider af egen drift visse oplysninger om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i og har planlagt.

4.3. Der er efter den islandske lovgivning som udgangspunkt ikke ret til aktindsigt i en ministerkalender. Der er således f.eks. ikke ret til at få udleveret kalenderens oplysninger om, hvilke aktiviteter ministeren har planlagt i den kommende måned. Hvis kalenderen indeholder konkrete oplysninger om en sag, som er eller har været under behandling af det pågældende ministerium, vil der imidlertid være ret til indsigt i disse oplysninger efter lovgivningens almindelige regler.

Der er ikke praksis i Island for, at de enkelte ministerier af egen drift offentliggør oplysninger på deres hjemmesider om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i eller har planlagt.

5. Justitsministeriets overvejelser

5.1. Spørgsmålet om adgang til indsigt i en ministerkalender i medfør af offentlighedslovens regler har i praksis påkaldt sig betydelig interesse. Der fremsættes i den forbindelse i stigende omfang begæringer om aktindsigt i ministrenes kalendere.

Der har derfor været anledning til nærmere at overveje, om den nuværende retstilstand på området – hvorefter sådanne aktindsigtsbegæringer i ganske vidt omfang skal imødekommes – er hensigtsmæssig.

Udgangspunktet må i den forbindelse være, at princippet om offentlighed i forvaltningen er et godt og vigtigt princip, og at der derfor kun bør gøres undtagelse fra offentlighedsordningen, såfremt væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser gør sig gældende.

Som det fremgår af de efterfølgende pkt. 5.2 – 5.5, er det imidlertid Justitsministeriets vurdering, at sådanne hensyn gør sig gældende i den foreliggende situation, og det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i offentlighedslovens § 2, stk. 1, om, at loven ikke gælder for sager om førelse af en ministerkalender.

5.2. Begæringer om aktindsigt i ministerkalendere skal i ganske vidt omfang imødekommes efter den nugældende offentlighedsordning. Dette omfatter navnlig oplysninger om ministeraktiviteter, men der vil efter Justitsministeriets opfattelse i et begrænset omfang også være ret til aktindsigt i en ministerkalenders oplysninger om partimæssige og private aktiviteter.

Samtidig med, at der i ganske vidt omfang er ret til aktindsigt i oplysningerne i en ministerkalender, er der for ministerierne imidlertid på forhånd knyttet en vis usikkerhed til, hvilke nærmere konkrete oplysninger i ministerkalenderen der på et senere tidspunkt vil være ret til aktindsigt i.

Det kan således være vanskeligt på forhånd at fastslå, om én af offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser vil kunne bruges til at undtage konkrete oplysninger fra ministerkalenderen, hvis der efterfølgende måtte blive begæret aktindsigt heri.

Hvis en minister f.eks. af strategiske grunde ønsker at beskytte oplysningen om, at vedkommende i den følgende uge skal holde et møde med en politiker fra et oppositionsparti, kan ministeren ikke på forhånd vide sig sikker på, om sådanne oplysninger vil kunne undtages fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6.

Det kan også i konkrete tilfælde give anledning til tvivl, om der efterfølgende vil være pligt til at udlevere en oplysning om ministerens private aktiviteter, hvis den indføres i ministerkalenderen, eller om f.eks. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, vil kunne anvendes til at undtage oplysningen.

Omfanget af retten til aktindsigt i ministerkalendere samt den beskrevne usikkerhed risikerer at føre til, at ministerkalendere helt generelt ikke længere opfylder deres grundlæggende formål, som er at sikre ministeren og en begrænset kreds af embedsmænd overblik over og konkret viden om ministerens planlagte aktiviteter.

Det har i den forbindelse allerede kunnet konstateres i visse ministerier, at ministerens kalender kun indeholder så overordnede oplysninger om planlagte aktiviteter, at det ikke (længere) ud fra kalenderen er muligt for ministeren mv. at fastslå f.eks., hvad emnet for et konkret møde er, eller hvilke personer der deltager i mødet.

Den nævnte udvikling vil endvidere kunne få en utilsigtet konsekvens for ministerkalenders værdi som historisk kildemateriale. Med den nuværende elektroniske kalenderføring vil ministerkalendere være let tilgængelige for eftertiden, og kalenderens oplysninger vil kunne være af væsentlig betydning for eftertidens forståelse af nutidens politiske forhold. De mere og mere indholdsløse ministerkalendere vil imidlertid kun få en yderst begrænset værdi som kildemateriale for historikere, der om mange år ønsker at kortlægge nutidens politiske forløb og forhandlinger.

En udvikling som den beskrevne må anses for særdeles uhensigtsmæssig og uholdbar.

5.3. Hertil kommer, at gældende ret ikke i tilstrækkeligt omfang gør det muligt at beskytte ministres privatliv, når det gælder aktindsigt i en ministerkalenders oplysninger om ministerens private aktiviteter.

En minister lever i meget vidt omfang som en offentlig person, der helt naturligt er genstand for stor opmærksomhed fra bl.a. borgere og pressen. Dette er et grundvilkår for en person, der vælger at påtage sig ministerhvervet, og det er et vilkår, som også bl.a. andre politikere lever under.

Ministre kan imidlertid som alle andre med rette forvente, at deres privatliv er beskyttet og respekteres, således at det bl.a. er op til ministeren selv at afgøre, i hvilket omfang vedkommende ønsker at indvie offentligheden i, hvad den pågældende minister foretager sig som privatperson. En minister må således have en berettiget forventning om, at vedkommendes privatsfære beskyttes.

For ministre gælder imidlertid efter den nuværende ordning det særlige i forhold til f.eks. andre politikere, at der efter offentlighedsloven kan være ret for bl.a. pressen til at få udleveret oplysninger fra en ministerkalender, der slet ikke har nogen tilknytning til ministerhvervet, men som angår ministerens privatliv.

Offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, giver mulighed for at undtage oplysninger om en ministers »private forhold«, men bestemmelsen giver ikke mulighed for at undtage oplysninger, blot fordi de drejer sig om ministerens privatliv. Der kan i den sammenhæng også peges på, at en minister ud fra en praktisk betragtning ikke står frit med hensyn til, om der i det hele taget skal optræde oplysninger i ministerkalenderen om vedkommendes private aktiviteter.

Det er som omtalt i pkt. 2 således erfaringsmæssigt særdeles uhensigtsmæssigt at føre flere kalendere for én person, fordi det skaber en risiko for, at aftaler overses, og både ministeren og ministeriet har en betydelig interesse i at reducere denne risiko. Det er i overensstemmelse hermed nødvendigt for, at ministerens kalender kan bruges som et praktisk planlægningsredskab i forhold til ministerens (og ministeriets) dagligdag, at kalenderen også indeholder i hvert fald visse oplysninger om ministerens private aktiviteter.

Det er derfor ikke en løsning på den problemstilling, der knytter sig til oplysninger om ministerens private aktiviteter, at der (for fremtiden) slet ikke medtages sådanne oplysninger i ministerens kalender.

Det er på den anførte baggrund Justitsministeriets opfattelse, at der bør skabes en bedre beskyttelse af ministrenes privatsfære, og at dette bør ske ved at undtage ministerkalendere fra adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven.

5.4. Der kan herudover peges på, at der – som nærmere beskrevet i pkt. 3.3 – er opstået en vis usikkerhed om, hvad gældende ret fører til med hensyn til aktindsigt i en ministerkalenders oplysninger om ministerens partimæssige eller private aktiviteter. Denne usikkerhed taler også for at lovgive på området.

I den forbindelse skal det også fremhæves, at det af de grunde, som er anført ovenfor under pkt. 5.3, er Justitsministeriets opfattelse, at en retstilstand, hvorefter alle faktuelle oplysninger i en ministerkalender om private aktiviteter, skulle anses for ekstraheringspligtige og dermed som udgangspunkt skulle udleveres, vil være uholdbar i lyset af ministres berettigede forventninger om, at deres privatsfære er beskyttet.

5.5. De væsentlige hensyn, der som nærmere omtalt ovenfor i pkt. 5.2- 5.4 gør sig gældende i relation til en ministerkalender, har efter Justitsministeriets opfattelse en helt særlig karakter. Det er derfor Justitsministeriets opfattelse, at en indskrænkning af retten til aktindsigt i sager om førelse af en ministerkalender kan gennemføres, uden at der brydes med væsentlige principper bag offentlighedsordningen.

Der er tale om en justering af offentlighedsordningen på et meget begrænset område, og lovforslaget berører ikke i øvrigt offentlighedens adgang til aktindsigt i dokumenter. Der vil således bl.a. fortsat være adgang til aktindsigt efter offentlighedslovens almindelige regler i de sager i ministeriet, som måtte være oprettet om f.eks. et møde eller en anden aktivitet, herunder de eventuelle udgiftsbilag mv., der er knyttet til mødet mv.

Det er altså ikke hensigten med lovforslaget at begrænse offentlighedens indsigt i forvaltningens sager, eller i hvad ministeren foretager sig i kraft af sit ministerhverv. Formålet er derimod at bevare ministerens kalender som det praktiske planlægningsredskab, der er en nødvendig forudsætning for, at ministerens (og ministeriets) dagligdag kan fungere.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at sager om førelse af en ministerkalender bør undtages fra offentlighedsloven, jf. herved den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 1. 2. pkt., i offentlighedsloven.

Samtidig er det – som nævnt i pkt. 1 – besluttet at indføre en ny åbenhedsordning om ministres udgifter og aktiviteter, som vil indebære, at en række oplysninger herom løbende offentliggøres på internettet.

Der vil som følge af denne åbenhedsordning blive offentliggjort bagudrettede oplysninger om månedlige repræsentationsudgifter, udgifter til tjenesterejser, modtagne gaver og varetagelsen af officielle repræsentative opgaver, ligesom ordningen vil omfatte en vis fremadrettet information om den kommende måneds officielle aktiviteter.

5.6. Justitsministeriet har overvejet, om et lovgivningsinitiativ vedrørende spørgsmålet om aktindsigt i ministerkalendere burde afvente resultatet af arbejdet i Offentlighedskommissionen, som Justitsministeriet har nedsat med henblik på, at kommissionen udarbejder et forslag til en ny, samlet offentlighedslov. Offentlighedskommissionen forventes at afgive betænkning i løbet af indeværende år.

De væsentlige hensyn, der gør sig gældende i relation til en ministerkalender, har som nævnt efter Justitsministeriets opfattelse en helt særlig karakter. Der er endvidere tale om en justering af offentlighedsordningen på et meget begrænset område, der ikke har en særlig sammenhæng med andre dele af offentlighedsloven.

Hertil kommer, at de omhandlede væsentlige hensyn efter Justitsministeriets opfattelse skaber behov for en hurtig ændring af lovgivningen, som ikke afventer gennemførelsen af en ny, samlet offentlighedslov på grundlag af Offentlighedskommissionens betænkning.

På den anførte baggrund har Justitsministeriet fundet det rigtigt at fremsætte det foreliggende lovforslag uden at afvente afslutningen af Offentlighedskommissionens arbejde.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

7. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen af betydning	Ingen af betydning.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., fastsættes det, at offentlighedsloven ikke gælder for sager om førelse af en ministerkalender.

Heraf følger, at en ministerkalender som sådan er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven, og der vil således efter bestemmelsen ikke være adgang til aktindsigt i nogen del af en ministerkalender, hverken for så vidt angår de oplysninger, som vedrører ministeraktiviteter, eller de oplysninger, som vedrører partimæssige eller private aktiviteter.

Ved en »ministerkalender« forstår en oversigt over en ministers forskellige aktiviteter (møder, rejser og andre arrangementer). Det er uden betydning, om ministerkalenderen føres elektronisk eller manuelt (papirbaseret). Det er også uden betydning, om der er tale om et samlet dokument, der indeholder oplysninger om ministerens aktiviteter, eller om der er tale om flere dokumenter, der samlet udgør ministerkalenderen.

Da offentlighedsloven ikke vil gælde i forhold til en ministerkalender, vil det ministerium, som fører kalenderen, ikke have pligt til at overveje spørgsmålet om meroffentlighed i medfør af offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt. Det forudsættes i den forbindelse, at der heller ikke vil gælde en sådan pligt ud fra et eventuelt (ulovbestemt) princip svarende til den nævnte bestemmelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Fra dette tidspunkt vil loven kunne anvendes, uanset på hvilket tidspunkt de dokumenter mv., som begæringen om aktindsigt vedrører, er oprettet af eller indgået til den pågældende forvaltningsmyndighed.

Er der fremsat begæring om aktindsigt i en ministerkalender før lovens ikrafttræden, og er der ikke inden ikrafttrædelsestidspunktet truffet afgørelse herom, bedømmes spørgsmålet om aktindsigt efter de foreslåede nye regler.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven ikke gælder på Færøerne og i Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 2. Loven gælder ikke for sager inden for strafferetsplejen. Sager om lovgivning, herunder bevillingslove, er kun omfattet af loven, for så vidt lovforslag er fremsat for Folketinget.

Stk. 2. ---

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen, som ændret senest ved lov nr. 552 af 24. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Loven gælder endvidere ikke for sager om førelse af en ministerkalender.«